

Oponentní posudek diplomové práce Václava Hájka

Úkolem diplomanta Václava Hájka bylo řešení přestavby areálu bývalého lokomotivového depa Masarykova nádraží v Praze pro funkci Železničního muzea.

Václav Hájek se na začátku svých úvah rozhodl neomezit pozornost pouze na samotné depo, ale věnoval se návaznosti tohoto místa na širší okolí. Oceňuji proto především snahu o zapojení do stávající urbanistické struktury města. Nová cesta má propojit oblast okolo Obecního domu s Vítkovem. Návrh se tedy nezabývá pouze vlastním muzeem, ale také zatraktivněním celého širšího území. K tomu má také přispět dotvoření městské struktury v okolí Hybernské ulice a Severojižní magistrály. Do tohoto prostoru, který přímo navazuje na budovu pošty, vkládá autor novou zástavbu, která má dotvořit město a zároveň zakončit osu Hybernské ulice věží o stejné výšce, jakou má Prašná brána. V tomto bodu ale spatřuji největší slabinu celého návrhu. Nová věž se zapojuje do množiny historických dominant Prahy, ale s neadekvátní funkcí. Vertikální hostel podle mého názoru není ve stejné „duchovní“ rovině, jako jiné dominanty, jež se zvedají nad úroveň běžného života města. Domnívám se, že by návrhu této řešené části prospělo jiné urbanistické řešení, které by více pracovalo s blokovým uspořádáním této oblasti a dotvářelo ji. Z toho vyplývá také otázka, zda je nutné do tohoto prostoru vkládat vertikálu.

Ještě jednu věž, která připomíná jakési železniční hradlo, opakuje autor přímo v samotném areálu bývalého depa. Této vertikále rozumím více, ale opět se musím ptát, proč zde má vzniknout právě vertikální hostel? Pro věž tvořící dominantu celého areálu bych si dokázal představit využití pro ředitelství s vyhlídkovou restaurací v samotném vrcholu.

Funkční rozvržení do původních i nově navržených objektů pokládám za dobré. Stejně jasné je výtvarné a koncepční řešení celého areálu, které je postaveno na kontrastu rekonstruovaných původních objektů a nově doplněných hmot. Tyto nové hmoty se vyskytují jak v exteriéru, tak i v interiéru. Jejich opláštění ocelovým plechem má umocnit industriální charakter místa. V návrhu ale postrádám jakýkoliv detail řešení fasády. V některých perspektivních záběrech se jeví fasády jako plechové, v pohledech dělají dojem betonového monolitu. Stejně tak by návrhu prospělo jasnější koncepční schéma, které by ukazovalo nejen nově vkládané exteriérové hmoty, ale i práci v interiérech. Takto se musíme domýšlet, která stěna nebo příčka je původní, a která je navržena nově.

Přes tyto výtky pokládám projekt za zdařilý. Oceňuji napojení nově definovaného areálu na širší vazby s okolím. Oceňuji také práci v samotném areálu bývalého železničního depa. Návrh se zde ve svém výrazu pokouší navodit železniční atmosféru. Naopak nepokládám za šťastné urbanistické řešení předprostoru nově definovaného Železničního muzea, a to i z hlediska funkčního uspořádání. Hierarchizaci a význam věží ve městě by měl student ovládat při diplomové práci s větší samozřejmostí.

Navrhuji diplomový projekt přijmout a hodnotím známkou C.

V Praze 31.1.2013

Jan Šépka

